

## TEODOR POPOVICI LA 70 DE ANI (NĂSCUT ÎN ZODIA RACULUI, DECADA A TREIA A ANULUI ȘARPELUI)

Din neavînd ce face, pe 15 iulie 1941, zi caniculară, a făcut prima sa glumă serioasă: a luat și s-a născut, necătînd la faptul că se începuse al doilea război mondial, tunurile bubuia, avioanele aruncau bombe, jale mare. El a ieșit și a țipat: Opriți-vă turbaților! Eu am venit pe lume! Să fie pace și voie bună, bucurați-vă de viață și de tot ce ne-a dat bunul Dumnezeu! Dar nimeni nu l-a auzit, era prea mic și puțințel la glas, de aceea războiul a continuat și a luat zeci de milioane de vieți omenești, distrugerii imense, sărăcie, apoi foamea din 1946-1947. Toate acestea le-a văzut și le-a suferit micul Teodor (Toderică).

Născut în comuna Mihăileni, județul Bălți, într-o familie de țărani harnici, fiind al treilea la număr, și tot haiduc (după țipete cînd îi era foame), ca și cei doi frați mai mari Ion și Nicolae. Părinții Vasile și Daria Popovici s-au străduit să-i dea educație bună timp de șapte ani, apoi toată viața făcînd din el OM.

Dragostea de a cunoaște și a munci cu dăruire de sine a manifestat-o din copilărie, apoi și părinții au pus umărul și palma din cînd în cînd, că doar așa cresc copiii. Prin anii 1946-1947 se alimenta cu cele mai ecologice bucate: turte de lobodă, colăcei de nalbă și altele, așa că după el nici oile, nici vacile nu aveau ce paște. Copilăria lui a fost și veselă și tristă, i-a fost o școală de viață, că doar suferințele nu se termină niciodată. Cam pe la cinci ani avea instrumentele sale: sapă, mătură, ciocan și clește, că doar singur îți meșterea jucării și multe altele. A fost năzbitos de-l știa toată mahalaua, dar îl iubeau și rîdeau de năzbitiile lui, că era un băiat vesel și comunicabil.

Într-o zi cu soare, mult așteptată de toți copiii-1 septembrie 1948, Toderică a pășit pragul celui mai mare și mai valoros hram al cunoștințelor - școala de șapte ani din comuna Mihăileni (pe atunci). Cu unele întreruperi (După moartea tatălui său a întrerupt învățătura pe doi ani). În 1960 a absolvit 10 clase, apoi un an a muncit în colhoz (așa erau timpurile, dar și sărăcia se ținea scai de el).

În vara anului 1961, cu o piine mare, 2 kilograme de brînză de oi, 2-3 kilograme de roșii, ciapă și castraveți, cu 10 ruble în buzunar vine la Chișinău să-și încerce norocul la facultatea de stomatologie a Institutului de Stat de Medicină.

În anii de studenție învăța de rupea cărțile, învățătura adeseori era cu lacrimi că nu știa limba rusă, dormea 2-3 ore, restul, era cu ochii în cărți și dicționare. De la anul întii sesiunile le susținea cu brio (numai cinci și rareori cîte un patru). Fiind un mare activist: șef de grupă, artist amator, membru al comitetului comsomolist a universității, decanul facultăților obștești, președintele clubului ateștilor (Doamne, iartă-l că așa au fost timpurile). Îndeplinea toate funcțiile cu multă sîrguință și cu dăruire de sine, așa că în anul 1963 a fost premiat cu o tură Kiev-Leningrad-Moscova împreună cu alți 12 studenți, care se cotau ca cei mai buni în universitate.

Facultatea a absolvit-o în 1966 cu eminență și Diplomă de la Comitetul Central al Comsomolului.

Au urmat doi ani de secundariat clinic (1966-1968) la catedra de chirurgie stomatologică sub conducerea prof. N.V. Fetisov, conferențiarilor A. Guțan și V. Titarev. Erau o bună echipă de viitori specialiști: V. Topală, Gh. Țăbîrnă, E. Balan, I. Iluță, I. Țugui, A. Cirva, V. Molovata și a..

În anul 1967 își alege tema de cercetări științifice „Utilizarea noului material biologic „Serozofil” ca material de sutură în chirurgia stomatologică”. În 1974 susține teza de doctor în medicină. Din 1972 este ales ca secretar științific al Asociației medicilor stomatologi, ocupînd acest post timp de 17 ani. Din 1974 este ales șef al ser-



viciului metodic din Policlinica Stomatologică Republicană, depunând o muncă imensă ca să fie deschise, amenajate și utilizate secțiile de stomatologie din toate orașele și raioanele republicii, cât și cabinetele stomatologice de prin sate. În 9 ianuarie 1978 este ales prin concurs ca asistent la catedra de Chirurgie Stomatologică, iar din 1985-1999 șef de studii. În 1988 a fost ales, prin concurs, în funcția de conferențiar. Pentru merite deosebite în inventică și inovații (7 invenții și 129 inovații), în 1982 primește medalia de „Eminent în inventică și inovații”.

Domnul Teodor Popovici mult s-a evidențiat în chirurgia parodontală, dento-alveolară, chirurgia plastică și implantologie. Fiind unul dintre promotorii implantologiei dentare (din 1989) a pregătit 34 de specialiști în acest domeniu. Împreună cu G. Burduja a organizat Centrul de Implantologie de pe lângă Policlinica Republicană Stomatologică. Argumentând implementează în practică noi metode de chirurgie parodontală și implantologie cât și în alte compartimente ale chirurgiei dento-alveolare.

Astfel, acumulând picătură cu picătură roua științei a reușit să concentreze rezultatele studiilor teoretice și practice în 205 lucrări științifice din care 2 monografii, 4 manuale de teste (4000 teste la chirurgia oro-maxilo-facială), 7 invenții și 129 inovații, zeci de elaborări metodice, texte a multor cursuri citite studenților în aule și implementate în practică.

Domnul Teodor Popovici a depășit mai multe praguri în cariera pedagogică, cu anii îmbrățișând măiestria și talentul în postura de asistent, conferențiar universitar, șef de studii, responsabil de lucrul metodic și științific la catedră, a condus mult timp și cercul științific studențesc.

Aceste calități de om de omenie, comunicabil și vesel cu ingeniozitate și raționament în toate, domnul Popovici este foarte stimat și iubit de colegii de catedră, facultate, policlinică, universitate cât și de

studenți și pacienți. Timp de 45 de ani de activitate ca medic a avut peste un milion de vizite a pacienților și toți au ieșit de la el deserviți cu suflet și dăruire de sine, ba chiar și cu o vorbă bună de duh și haz, așa că mulți ieșeau zâmbind, alții râzând cu gura până la urechi ca să arate ce le-a făcut medicul T. Popovici și cât de vesel este el.

De mulți ani, domnul Teodor Popovici este pasionat de umor și poezie, proză și epigramă, editând 32 de cărți în aceste domenii: 18 cărți de bancuri, 7 de epigrame, 4 de proză și 2 de aforisme. Ultima carte „Zâmbetul, râsul, sărutul, sexul și sănătatea” a devenit un „bestseller” în domeniul educației sexuale, profilaxiei și tratamentului multor boli sociale, morale, sufletești și trupești.

Participând la multe festivaluri de umor și epigramă din Moldova și România a fost premiat cu locul I, II, și cu premii de excelență. Astfel devenind membru scriitorilor din Moldova, (2008) al Uniunii epigramiștilor și umoriștilor din Republica Moldova, însă din 2011 este ales ca membru al Uniunii epigramiștilor din România.

Totodată el fondează și editează revista „Stomatologia în Moldova” (2004), „Viața studentească” (2008), „Academia umorului” (2009), Revista „Chipăruș-plus”. În toate aceste ediții el dorește să informeze lumea, să dezvolte democrația, să introducă umorul în viața oamenilor, să-i educe, să facă un bine poporului și acestei țări-colț de rai-Moldova.

Apreciind optimismul și dăruirea sa pentru binele tuturor, la aceasta frumoasă și veselă aniversare, Vă dorim, domnule Teodor Popovici mulți ani, sănătate, fericire, succese, activitate creativă și noi realizări în domeniul didactic, științific, curativ și al umorului.

Așteptăm cu nerăbdare viitoarele cărți interesante.

***Consiliul facultății Stomatologie***

***Asociația Stomatologilor din Republica Moldova***